



«ایران» از وضعیت شکننده سیاسی رژیم صهیونیستی گزارش می دهد  
**درگیری در سیاست، ناامنی در اجتماع**  
رژیم صهیونیستی روزهای پرتلاهی را در داخل و خارج از مرزهای خود سپری می کند و شکست دولت ائتلافی بنت، انحلال پارلمان و انتخابات جدید نیز نمادی از این اوضاع بحرانی است. از طرفی، مقامات صهیونیستی هیچ راهبرد متفن و روشنی برای مقابله و برون رفت از شرایط ایجاد شده ندارند و دچار سردرگمی در تصمیم گیری شده اند.

پیروزی مقاومت در عملیات پهبادی اخیر، جمع و لاپید را به تکاپو واداشت  
**وحشت تل آویوو و حامیان آمریکا از سلاح مقاومت**  
عملیات پهبادی اخیر حزب الله پرفراز سکوی گازی کاریش در راستای حفظ منافع ملی و منافع طبیعی لبنان که رژیم صهیونیستی را در هراس از قدرت مقاومت دست به دامان غرب کرده، تل آویو را به تکاپو انداخته تا مانع فعالیت های بیشتر حزب الله شود. این در حالی است که در داخل لبنان نیز «سمیر جعجع» همسو با سران صهیونیست و نگران از محبوبیت مردمی بیشتر مقاومت، نداهای مخالفت با سلاح حزب الله سر داده است.

نگاهی به اعترافات جدید  
وزیر امور خارجه دولت های  
پازدهم و دوازدهم که از قضا  
آینه عبرت دیپلماسی شد

# چمبرلین ایران



**گروه سیاسی / نام محمد جواد ظریف در تاریخ خواهد ماند؛ البته نه به عنوان قهرمان ساخته شده توسط ژورنالیست ها و رسانه های حامی دولت گذشته که به عنوان نمونه قابل تأملی از شکست دیدگاه های مامشات جوانانه و عدم توجه به اقتضات جدید مناسبات بین الملل در زمانه خود. از این جهت او شبیه ترین شخصیت به «نویل چمبرلین» نخست وزیر انگلیس در سال های ۱۹۳۷ تا ۱۹۴۰ بود. فردی که با خوش بینی و عقب نشینی در قبال خواسته های آدولف هیتلر، با آلمان نازی توافق امضا کرد و آن را در میان مردم سردست گرفت و به آن افتخار کرد؛ در نهایت همان توافق برای مردم انگلیس دقیقا نتیجه عکس داد و بیازیاده خواهی های هیتلر از بین رفت. حال اکنون ظریف می تواند یک مورد مطالعاتی جدید و به روز برای نشان دادن عاقبت راهبرد مامشات (Appeasement) در عرصه بین الملل باشد.**

بودم به عنوان وزیر خارجه نباید ادامه بدهم و حتی به آقای دکتر روحانی پیشنهاد دادم که شما هم کنار بکشید چون شیب کشور از الان به سمت بدی دارد می رود. اولین پیشنهادم [به آقای دکتر روحانی] این بود که کنار بکشید... وی همچنین ادامه داده است: «همان طور که در سال ۹۲ معتقد بودم برای ۱۴۰۰ نباید بپایم. بعد از اتفاقات دی ماه این نگرش تشدید شد و حتی معتقد بودم از ابتدای سال ۹۷ باید کنار برویم؛ حتی با حضرت آقا در این باره صحبت کردم.» اشاره جواد ظریف به اعترافاتی است که از سال ۹۶ در کشور در خصوص عملکرد دولت وقت و گرانی های افسارگسیخته شروع شده بود. این اعتراضات از مطالبات مالیاتگان مؤسسه مالی و اعتباری تا ناسن که گرفتاری تذبیری بانک مرکزی و وزارت اقتصاد دولت وقت شده بودند آغاز شد و با نقش آفرینی رسانه های معاند و حمایت بیگانگان، به آشوب های سراسری بدل گشت. در چنین شرایطی محمد جواد ظریف به جای تأمل در خصوص نقش اقتصادی وزارت خارجه و فعال سازی دیپلماسی اقتصادی و همکاری ایران با همسایگان و شرکای آسیایی برای بهبود وضعیت مردم به موضوع استعفا می اندیشیده است.

بعد از اتفاقاتی که اواخر سال ۹۶ (دی ماه) رخ داد، معتقد بودم به عنوان وزیر خارجه نباید ادامه بدهم و حتی به آقای دکتر روحانی پیشنهاد دادم که شما هم کنار بکشید چون شیب کشور از الان به سمت بدی دارد می رود. اولین پیشنهادم [به آقای دکتر روحانی] این بود که کنار بکشید... همان طور که در سال ۹۲ معتقد بودم برای ۱۴۰۰ نباید بپایم، بعد از اتفاقات دی ماه این نگرش تشدید شد و حتی معتقد بودم از ابتدای سال ۹۷ باید کنار برویم؛ حتی با حضرت آقا در این باره صحبت کردم

قادر بوده با جان کری قدم بزند که دانشمندان کشور بیشترین حجم از غنی سازی ۲۰ درصد را به ارمغان آورده و دست تیم مذاکره کننده را پر کرده باشند. به هر صورت ظریف در روزهای سختی که ریشه در سیاست های غلط دولت مطلوب وی داشته است استعفا را از جیب خارج می کرد تا با مشکلات جدید روبه رو نشود با نقاب قهرمان از تبعات منفی سیاست های دولت فرار کند.

■ سخنان جدید آقای دیپلمات این مامشات جوانی و عدم درک ابعاد جدید نظام بین الملل هر بار و در بزنگاه های تاریخی خود را نشان داده است. در آخرین نمونه خبرگزاری فارس سخنانی شنیده نشده از وی در جمع دانشجویان و اساتید منتشر کرده است که به نظر می رسد مربوط به سال پایانی مسئولیت او در وزارت خارجه باشد، سخنانی که بیش از پیش اثبات می کند که وی تا چه اندازه از جهان چند قطبی جدید غافل بوده است. او در این نشست گفته است که چین و روسیه علاقه ای برای ورود ایران به شانگهای ندارند! اتفاقی که درست در هفته های ابتدایی روی کار آمدن دولت سیزدهم رقم خورد و نشان داد برداشت او از قدرت های نوظهور جهانی کاملا اشتباه بوده است. اتفاقی که منجر به آن شده بود تا حتی دولت روحانی اراده در خواست عضویت در شانگهای را مطرح نکند. شاید همین ساده اندیشی و تحلیل اشتباه از مناسبات بین الملل بوده است که جان کری وزیر خارجه وقت امریکا را مجاب کرده بود تا در میانه مذاکرات به وزیر خارجه کشورمان بگوید: «اگر شما بگرام را امضا کنید اتقدر می آیند در ایران سرمایه گذاری کنند که وقت نمی کنید برایشان ویزا صادر کنید.» هر چند ظریف می گوید در پاسخ به کری گفته است این حرف هندوانه زیر بغل گذاشتن است اما منطقی مانند «امضای کری تضمین است» به خوبی نشان داده که او و اعضای تیمش بسیاری از حرف های دشمنان را باور کرده بودند.

■ بگرام؛ زندانی تجربه شکست ظریف در قسمتی از مصاحبه خود نیز با سخنانی که تحریف تاریخ محسوب می شود می گوید «قبل از عید (عید ۱۴۰۰) نامه ای نوشتم و گفتم که خیلی از دوستان ما، بگرام را زندانی انتخابات کرده اند» وی در خصوص این نامه می گوید، به رهبر معظم انقلاب در این نامه گفته است: «خواهش می کنم به این دوستان بفرمایید که بگرام را از انتخابات جدا کنند.» این اظهارات ظریف اما در حالی تلاش دارد به نتیجه نرسیدن مذاکرات احیای بگرام در دولت روحانی را توجیه نماید که حتی اعضای تیم مذاکره کننده دولت قبل نیز رفتار مخرب امریکا را مانع رسیدن به توافق معرفی می کردند. کاظم غریب آبادی همان زمان در خصوص زیاده خواهی امریکا در طول مذاکرات از تصمیم امریکا برای گنجاندن مذاکرات موشکی و منطقه ای در توافق احیای بگرام گفته بود. این عضو سابق تیم مذاکره کننده خبر داده بود: «امریکا و غربی ها به دنبال اهداف خاص خود بودند. این موضوع نشان داد که آنها همچنان به تفاهم هسته ای به عنوان پلی برای ورود به سایر موضوعات غیر مرتبط مانند مسائل منطقه ای و موشکی نگاه می کنند. این سری، حتی فراتر رفتند و اصرار کردند که خواسته شان به نوعی در متن گنجانده شود.» همچنین افراد نزدیک به غرب گرایان مانند علی واعظ نیز فاش کرده اند که پیشنهادات امریکا تا چه اندازه حقیر و ناچیز بوده است. مسئول پروژه ایران در گروه امریکایی بحران در روزهای ابتدایی شروع مذاکرات وین در دولت سیزدهم خبر داده بود امریکا در توافق خود با دولت روحانی برای احیای بگرام به دنبال تعطیلی غنی سازی ۲۰ درصدی ایران در ازای آزادسازی تنها ۱ میلیارد دلار از دارایی های ایران بوده است! افشا شدن این پیشنهاد ناچیز و عجیب خود از روند ضدمنافع ملی مذاکرات سابق حکایت دارد و نشان می دهد مذاکرات در دولت سیزدهم خبر داده بود امریکا در توافق خود با دولت روحانی برای احیای بگرام به دنبال تعطیلی غنی سازی ۲۰ درصدی ایران در ازای آزادسازی تنها ۱ میلیارد دلار از دارایی های ایران بوده است! افشا شدن این پیشنهاد ناچیز و عجیب خود از روند ضدمنافع ملی مذاکرات سابق حکایت دارد و نشان می دهد مذاکرات در دولت سیزدهم خبر داده بود امریکا در توافق خود با دولت روحانی برای احیای بگرام به دنبال تعطیلی غنی سازی ۲۰ درصدی ایران در ازای آزادسازی تنها ۱ میلیارد دلار از دارایی های ایران بوده است!

گفتنی است دولت پیشین ایران با دوگانه سازی های افراطی از جمهوری خواهان و دموکرات ها در امریکا قدرت گرفتن جو بایدن را به فال نیک گرفته و معتقد بود رئیس جمهور جدید این کشور به راحتی به تعهدات خود باز خواهد گشت. این تحلیل از کنش دموکرات ها در قبال بگرام نیز اشتباه از آب درآمد و مستاجر جدید کاخ سفید که در روزهای ابتدایی مسئولیت خود با صادر کردن ۱۳ فرمان اجرایی تصمیمات دونالد ترامپ را باطل کرد حاضر به تصمیم گیری در خصوص بگرام نشد.

دور بوده است

مسئول پروژه ایران در گروه امریکایی بحران در روزهای ابتدایی شروع مذاکرات وین در دولت سیزدهم خبر داده بود امریکا در توافق خود با دولت روحانی برای احیای بگرام به دنبال تعطیلی غنی سازی ۲۰ درصدی ایران در ازای آزادسازی تنها ۱ میلیارد دلار از دارایی های ایران بوده است! افشا شدن این پیشنهاد ناچیز و عجیب خود از روند ضدمنافع ملی مذاکرات سابق حکایت دارد و نشان می دهد مذاکرات در دولت سیزدهم خبر داده بود امریکا در توافق خود با دولت روحانی برای احیای بگرام به دنبال تعطیلی غنی سازی ۲۰ درصدی ایران در ازای آزادسازی تنها ۱ میلیارد دلار از دارایی های ایران بوده است!